

RASPIRI BOŽJI DAR

Mario Dučić,
ožujak 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Zato ti pripominjem da raspiriš Božju milost koja je u tebi polaganjem mojih ruku. Uistinu, Bog nam nije dao duh bojažljivosti, već duh snage, ljubavi i trijeznosti.“ (2 Timoteju 1.6-7)

„Bog daje svakoj ptici hranu, ali je ne baca u gnijezdo“ – Nepoznati autor

Svatko od nas ima osobnu odgovornost prema duhovnom daru, odnosno darovima, koje smo primili od Boga. Ne mislim ovime istaknuti kako prepoznati koji dar ili darove imamo od Boga ili pak izvore, već mislim na osobnu odgovornost prema daru, odnosno darovima, pretpostavljajući da već posjedujemo spoznaju o svojim darovima, odnosno izvorima.

Iako su darovi „besplatni“ i dani od Boga za izgradnju crkve, prema onome što znamo iz

prve poslanice Korinćanima, gdje nam Pavao razlaže o duhovnim darovima, prema njima se ne smijemo olako odnositi te isključivo na nas spada odgovornost da ih raspirimo kako bi oni mogli funkcionirati i biti učinkoviti u Kristovom tijelu na izgradnju crkve, odnosno kako bi se Bog mogao kroz njih proslaviti te proširiti svoje djelo.

★ Iako su darovi „besplatni“ i dani od Boga za izgradnju crkve, prema njima se ne smijemo olako odnositi te isključivo na nas spada odgovornost da ih raspirimo kako bi oni mogli funkcionirati i biti učinkoviti u Kristovom tijelu na izgradnju crkve, odnosno kako bi se Bog mogao kroz njih proslaviti te proširiti svoje djelo.

1. SVATKO OD NAS IMA BOŽJE DAROVE ZA KOJE JE OSOBNO ODGOVORAN.

„Zato ti pripominjem da raspiriš Božju milost koja je u tebi polaganjem mojih ruku.“ (2 Timoteju 1.6)

Kada Pavao, prevedeno u hrvatskom prijevodu Biblije, spominje riječ *milost* on koristi grčku riječ *charismata*, što je ustvari ista riječ koju koristi kada opisuje duhovne darove u svojoj prvoj poslanici Korinćanima, posebice u dvanaestom poglavlju.

Pavao govori Timoteju da raspiri svoj dar od Boga koji je dobio kao rezultat „polaganja“ njegovih ruku na njega! Dar koji se spominje nije detaljno opisan, ali bez sumnje možemo reći da je taj dar na Timoteja došao kao rezultat njegovog rukopolaganja u službu evanđelja. To nam je dobro poznato iz prve Pavlove poslanice u kojoj je isto tako rekao Timoteju da ne zanemaruje u sebi „milosni dar“: „Ne zanemaruju u sebi milosni dar koji ti je udijeljen na temelju proročanskih izjava polaganjem ruku starješinskog zbora!“ (1 Timoteju 4.14)

Dakle, u Timoteju se nalazio Božji dar prema kojem je on imao osobnu odgovornost. Koliko je to bila velika osobna odgovornost vidimo u prvom i drugom pismu apostola Pavla, a posebno u drugom, koje je ustvari i njegovo

zadnje pismo pisano pred samu smrt. Pavao je htio u pismima prenijeti vatru na drugu generaciju vođa koja ostaje iza njega, kao i na vjernike općenito. Između ostalog, posebno je naglasio osobnu odgovornost prema darovima. Pogledamo li pažljivije, uočiti ćemo da u prvom pismu piše Timoteju da ne zanemari dar, a u drugom da ga raspiri. Riječ *raspiri* doslovno znači „puhati“ odnosno „raspirivati ugašenu žeravu kako bi vatra ponovo buknuła“.

Svatko od nas ima jedan ili više duhovnih darova, odnosno izvora, za koje smo osobno odgovorni Bogu. Oni se moraju upotrijebiti na njegovu slavu i za njegovo kraljevstvo.

Isus Krist je u više navrata govorio o osobnoj odgovornosti prema onome što smo primili, govorio je o tome kao o našoj kršćanskoj dužnosti. Zato se želim osvrnuti na parabol u vezi osobne odgovornosti onoga što smo primili, a koja se nalazi u 25. poglavlju evanđelja po Mateju. Isus govori o povjerenim talentima s ciljem da ukaže na našu osobnu odgovornost prema njima te kaže: „Jednome dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I zatim otputova.“ (Matej 25.15)

Dakle, gospodar (Isus) je podjelio novac (talente) svojim slugama (vjernicima) prema njihovoj sposobnosti. Nitko nije primio manje ili više s čime se nije mogao nositi, tako da ako sluga nije uspio u svojim dužnostima, nije se mogao izvući s činjenicom da se nije s njima mogao nositi. Naš osobni neuspjeh nema veze s tim da li nam je, možda, bilo previše ili premalo, već se dogodi jednostavno zbog lijenosti ili mižnje prema našem Gospodaru. Talenti u ovoj priči predstavljaju svaku vrstu

✦ **Svatko od nas ima jedan ili više duhovnih darova, odnosno izvora, za koje smo osobno odgovorni Bogu. Oni se moraju upotrijebiti na njegovu slavu i za njegovo kraljevstvo.**

izvora koju osobno posjedujemo. Bog nam je dao vrijeme, darove, financije i ostale izvore prema našim mogućnostima i on očekuje da u njih mudro ulažemo sve do njegovog ponovnog dolaska. Dakle, odgovorni smo za ono što nam je Bog povjerio. Ne radi se toliko o tome koliko imamo, već kako dobro koristimo ono što imamo. Ostatak priče nam je poznat – postoje korisne i nekorisne sluge; oni koji su iskoristili i umnožili svoje darove, dobili su još više, a oni koji su bili lijeni ili pak mrzili svog Gospodara, sve im je oduzeto i bili su bačeni u pakao: „Nekorisnog slugu izbacite van, u tamu, gdje će biti plač i škrgut zuba.“ (Matej 25.30)

Iako je Pavao ohrabrivao Timoteja i zaklinjao na trud u Gospodinu, sam Timotej je bio odgovoran da ne zanemari i da sam raspiri duhovni dar koji je primio od Boga. Timoteju nije bila ponuđena opcija, već je bio imperativno izazvan. Pogledajmo kakve je samo imperativne riječi Pavao koristio u vezi njegova dara i općenito u oba pisma upućenima njemu: „ne zanemarij; raspiriš, ovu ti zapovijed staljam na srce; čuvaj vjeru; izbjegavaj svjetovne i babama svojstvene priče; zato se mi trudimo i borimo; budi uzor; posvećuj se čitanju, opominjanju i poučavanju; teži svim silama za pravednošću; vjerom; ljubavlju, postojanošću, blagošću; bij plemenitu bitku vjere; naređujem ti... da vršiš ovu zapovijed neporočno i bespriječno; čuvaj povjerenje blago; jačaj se milošću...“

Želim naglasiti da smo svi mi osobno odgovorni za darove i izvore koje smo primili od Boga i zato ne smijemo i ne možemo samo pasivno isčekivati neku silu odozgo koja bi nas potaknula da se aktiviramo. Jednostavno moramo aktivno započeti raspirivati, a ne

zanemarivati ono što smo primili od Gospodina. Ne smijemo sami sebi dopustiti da se uljuljamo u religioznost i lijenost. Kako bismo bili plodni, moramo nešto učiniti u vezi nas samih – jer Isus dolazi uskoro i od nas će zatražiti račun za svaki dar, za svaki izvor i sve što smo primili od njega. Prvenstveno zato što sve što smo dobili i što imamo nije namijenjeno samo za našu osobnu korist, već za njegovo Kraljevstvo.

2. DAROVE MOŽEMO RASPIRITI BEZ STRAHA OD PROŠLOSTI, SADAŠNOSTI ILI BUDUĆNOSTI.

„Uistinu, Bog nam nije dao duh bojažljivosti, već duh snage, ljubavi i trijeznosti.“ (2 Timoteju 1.7)

Pavao nadalje ohrabruje Timoteja da raspiri duhovni dar od Boga bez straha i piše da mu Bog nije dao duh bojažljivosti.

Grčka riječ za *bojažljivost* koju Pavao koristi je *deilia*, a prevodimo ju riječima: „kukavičluk, povučenost ili strahovi“. Inače se ta riječ uvijek upotrebljava u lošem kontekstu kada se uspoređuje s grčkom riječi *phobos*, riječju za

✦ **Bog nam je dao vrijeme, darove, financije i ostale izvore prema našim mogućnostima i on očekuje da u njih mudro ulažemo sve do njegovog ponovnog dolaska. Odgovorni smo za ono što nam je Bog povjerio. Ne radi se toliko o tome koliko imamo, već kako dobro koristimo ono što imamo.**

strah, koja pak proizlazi iz riječi *peophoba* koju prevodimo pojmom „bježanjem od nečega“.

Drugim riječima, Pavao kaže Timoteju da nam Bog nije dao duha kukavičluka, povučeniosti i strahova s kojima bježimo i povlačimo se od Gospodina i stvari koje on ima za nas kroz darove i talente koje nam je povjerio.

Osobnog sam uvjerenja da su se mnogi kršćani zaustavili u duhovnom rastu i više nisu duhovno produktivni, osim što idu u crkvu, zbog loših prošlih osobnih iskustava.

Vjerujem da su mnogi na počecima svog obraćenja bili otvoreni i snažno djelovali u vjeri i u Božjim darovima. Davali su Bogu svoje vrijeme, svoje financije, bili otvoreni za duhovne stvari, sve do jednog ili više loših trenutaka u hodu s Isusom kojeg su doživjeli služeći u tim darovima ili su eventualno bili povrijeđeni od ljudi te postali skeptični, sumnjičavi i, stoga, bojažljivi. Upravo u tim trenucima raznih razočaranja, ako ne pazimo, u nas može doći taj bojažljivi duh koji nas paralizira i straši da ne idemo dalje naprijed u vjeri i optimizmu kao prije.

I što se onda događa? Zbog đavolske opozicije koju smo iskusili u svojim trenucima predanja Gospodinu, zato što su nas ljudi razočarali, zato što smo doživjeli negativne stvari – mi

✦ **Isus dolazi uskoro i od nas će zatražiti račun za svaki dar, za svaki izvor i sve što smo primili od njega. Sve što smo dobili i što imamo nije namijenjeno samo za našu osobnu korist, već za njegovo Kraljevstvo.**

se odlučimo povući u sebe, a darove koje smo primili, odložiti na stranu i od produktivnog pozitivnog vjernika odjedanput postajemo ogorčeni, sumnjičavi, cinični, sebični i uplašeni vjernici koji se toliko povuku u sebe da ne mogu niti primiti više od Gospodina ono što on ima za njih, niti više mogu drugima služiti. Ne možemo se pokrenuti prema naprijed, prema budućnosti, jer se nađemo u strahu od ponovnog neuspjeha ili razočaranja. Zato odlučimo stati, što nije zdravo ni za nas niti za Kristovo tijelo.

Timotej je također iskusio veliku opoziciju, osobno i kao vođa. Njegova mladost, njegova suradnja s Pavlom i njegovo vodstvo, prošlo je vatrene napade koji su došli od strane vjernika i nevjernika. Upravo ga je zato Pavao zaklinjao da bude hrabar. Da je Timotej kojim slučajem dopustio ljudima ili đavlu da ga plaše, njegova bi učinkovitost bila neutralizirana. Upravo nam je zato potrebna snaga Svetog Duha kako bismo nadjačali strah od ljudi.

Možda nismo kao Pavao, ali neke stvari i događaji iz prošlosti mogu neutralizirati našu učinkovitost i u nama zato može zavladati strah. Naše misli će u tom slučaju biti ispunjene s pitanjima: „Što nam je činiti? Gdje se povući? Gdje pobjeći? Kako pobijediti?“

Duh straha se pobjeđuje samo Božjim Duhom, ali tako da mi učinimo nešto u vezi našeg stanja, odnosno da raspirimo njegove izvore u nama. Ne možemo samo jadikovati i čekati na bolje dane te misliti da će se vremenom stvari same od sebe srediti. Jednostavno se moramo trgnuti i učiniti nešto, znajući što imamo u Bogu. Zato Pavao dalje nastavlja i kaže kako nam Bog nije dao tog duha bojažljivosti već duha „snage, ljubavi i trijeznosti“ (2 Timoteju 1.7b).

Pogledajmo, ukratko, kakvog nam je to duha Bog dao. Prvenstveno, to je **duh snage**.

Pavao za riječ *snaga* koristi grčku riječ *dunamis* što doslovno znači „sila“. Ta se riječ posebno koristi u kontekstu „nasljedne sile“, kao, primjerice, u slučaju kada je Isus osjetio kako je sila izišla iz njega, nakon što se njegovih skuta dotakla žena koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja. Kada ga se dotakla, odmah joj je prestala teći krv i ozdravila je: „Isus odmah osjeti u sebi da je sila (*dunamis*) izišla iz njega...“ (Marko 5.30) Tu istu riječ pronalazimo i u Efežanima, kada Pavao govori koliko je velika Božja sila koja je u nama: „...koliko je u nama koji vjerujemo izvanredno velika njegova snaga (*dunamis*) koja odgovara djelovornosti silne moći njegove.“ (Efežanima 1.19).

Sve riječi koje proizlaze iz osnove – *duna* imaju u osnovi značenje: „biti u mogućnosti, omogućen“. Drugim riječima, Pavao kaže da nas je sam Bog osposobio i opremio da iziđemo iz jame samosažaljenja, strahova od ljudi, strahova od ponovnog neuspjeha i povreda te da možemo raspirti svaki dar koji nam je Bog dao, bez straha od prošlosti, sadašnjosti i budućnosti – jer nam je sam Bog dao silu da sve nadjačamo!

Kao drugo, Pavao kaže da nam je Bog, osim duha snage, dao i **duh ljubavi**.

Riječ *agape* ustvari ukazuje na dobrohotnu, izdašnu i milosrdnu Božju ljubav. Ta se ljubav ne sastoji u tome što mi kao objekti ljubavi želimo, već u onome što onaj tko nas voli misli da je za nas najpotrebnije. Drugim riječima, Bog nam nije dao ono što želimo, već ono što je on mislio da nam je potrebno, a to je njegov Sin koji nam je donio oprostjenje od grijeha. Ta je Božja ljubav (*agape*) prema nama ljudima njegovo

djelo za koje on misli da je najbolje za nas i za ono što želimo. Njegova *agape* ljubav je voljno usmjerenje prema svakom čovjeku, no kako bi čovjek mogao pokazati ljubav prema Bogu, mora prvo prihvatiti tu Božju *agape* ljubav, jer jedino Bog ima takvu nesebičnu ljubav.

Drugim riječima, Pavao kaže Timoteju da mu je Bog dao svojeg duha ljubavi koji će ga voljno usmjeriti na nesebičnost i ljubav, a koja će se, posljedično tome, očitovati raspirivanjem darova i kroz rađanje dobrih plodova za njegovo Kraljevstvo! Prihvaćanjem takve ljubav, postajemo motivirani i, nadalje, ostajemo motivirani tom nesebičnom vrstom ljubavi koja nas ne može držati besplodnima i paraliziranima u našim sebičnim životima. Takva ljubav nas neće držati u okovima prošlosti, jer ona je nesebična ljubav koja uvijek daje od sebe bez obzira na opozicije, povrede ili iskustva odbačenosti.

Sjetimo se samo nesebične Kristove ljubavi i molitve. Isus je, ispunjen takvom ljubavlju, unatoč povredama, odbačenosti i opozicijama ljudi, na križu Golgote mogao ići dalje, oprostiti im te umrijeti za njih: „A Isus je molio: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!«“ (Luka 23.34). Takav duh nam uvijek može dati snage da opet

★ **Duh straha se pobjeđuje samo Božjim Duhom, ali tako da mi učinimo nešto u vezi našeg stanja, odnosno da raspirimo njegove izvore u nama. Ne možemo samo jadikovati i čekati na bolje dane te misliti da će se vremenom stvari same od sebe srediti.**

FACING THE GIANTS

HRVATSKA PREMIJERA
OBITELJSKI IGRANI FILM

"A great movie, every
family in America
should see it!"
Dan Rivers
NFL C. G.

Kulturno Informativni Centar
Zagreb/KIC/03./04./2010/17h
Obavezna rezervacija karata
T. 01 4920726 & 091 4920725,
ili putem maila na cce@cce.hr

POSJETITE INTERNET STRANICE

ccehr besplatan ulaz
facingthegiants.com

raspirimo darove i sve što nam je Bog povjerio, bez obzira na prošlost, sadašnjost ili budućnost. Ne moramo biti u strahu od povreda, razočaranja i tegoba jer one će se ponovo dogoditi – ali ih s Kristom možemo nadvladati te ići naprijed.

Kao treće, Pavao nam kaže da nam je Bog dao **duha trijeznosti**.

Neki prijevodi govore o zdravom umu ili pak mudrosti. Grčka riječ koju Pavao upotrebljava za trijeznost je *sophronismos*. Riječ inače dolazi od riječi *sophronizo* koju doslovno prevodimo pojmom „učiniti zdrav um“. Figurativno znači „disciplinirati ili ispraviti, podučiti nekoga kako biti trijeznog, zdravog, umjerenog uma“.

Drugim riječima, Pavao kaže da je moguće nastaviti naprijed zato što nam je Bog dao da imamo umjerenene, mudre i zdrave misli koje nam mogu pomoći u raspirivanju darova, odnosno izvora koje nam je Bog dao.

Želim naglasiti još nešto vrlo bitno – često u grčkom jeziku, kada se govori o „duhu nečega odnosno nekoga“, riječi ukazuju više na nečiji

stav nego na nekakav duh.

Dakle, ohrabrenje koje Pavao nudi Timoteju i svima nama je da se ne moramo plašiti jer imamo obećanja od Boga i Bog nam je dao drugačijeg duha, odnosno stav različit od duha ovoga svijeta, koji sasvim drugačije djeluje. U Bogu imamo hrabrosti, imamo *agape* ljubav i mudrost. S takvim duhom, odnosno stavom, Pavao kaže da slobodno raspirimo dar koji je u nama. To je stav kakav bi trebao imati svaki nanovorođeni kršćanin: hrabrost, ljubav i zdrav razum. Stav koji se ne plaši prošlosti, sadašnjosti i budućnosti; to je duh koji je produktivan, pozitivan i pun vjere; duh koji sve daje od sebe bez obzira na tešku prošlost, trenutno teške okolnosti ili pak „neizvjesnu“ budućnost.

3. PREMA TOME, UČINIMO NEŠTO SADA!

„Prema tome, ne stidi se svjedočanstva za našega Gospodina ni mene, njegova sužnja! Naprotiv, dijeli sa mnom tegobe za Radosnu vijest, oslanjajući se na snagu Boga“(2 Timoteju 1.8)

ROCKGOSPEL

koncert grupe **bezkomprom!sa**

04/04/2010/18h

besplatan ulaz
za vrijeme trajanja
koncerta osigurana
je dječja igraonica

ccehr

U vremenima progonstva i poteškoća u ono vrijeme, Timotej se plašio nastaviti propovijedati evanđelje. Njegovi su se strahovi temeljili na činjenicama. Vjernici oko njega su bili zatvarani i ubijani. Pavao je rekao Timoteju da očekuje tegobe. Ustvari, Timotej je, poput Pavla, bio zatvoren zato što je propovijedao evanđelje. To je jasno vidljivo iz poslanice Hebrejima gdje pisac na kraju daje informaciju o Timotejevoj slobodi, govoreći: „Znajte da je oslobođen naš brat Timotej! S njim ću vas, ako brzo dođe, pohoditi.“ (Hebrejima 13.23) Ipak Pavao obećava Timoteju da će mu Bog dati snage i da će biti spreman kada dođe njegov red za tegobe.

Čak i kada nema progonstva, ponekad može biti vrlo teško podijeliti našu vjeru u Krista. No, hvala Bogu da možemo kao Pavao i Timotej imati Božju snagu da i učinimo nešto konkretno, u smislu raspirivanja Božjih darova. Zato je dobro za nas da učinimo nešto odmah i sada. Ako ćemo čekati na spontano raspirivanje vatre, ona će se jednostavno ugasiti. Što se tiče vatre, kada zamijetimo da se gubi, najbolje je raspiiriti ju odmah.

Bog želi da hrabro, u *agape* ljubavi i zdravim mislima raspirimo njegove izvore i darove. Ali kako to učiniti? Da li je to nešto misteriozno što trebamo iščekivati ili je to nešto što sami možemo napraviti. Odgovor je dosad poznat – mnogo toga ovisi o nama, našim akcijama i našem stavu. Konkretno, Pavao nastavlja i Timoteju daje praktične savjete koji mu mogu pomoći da „raspiri Božje darove“. Vidimo, primjerice, opet neke imperativne praktične stvari koje Pavao navodi i govori Timoteju da mora činiti kako bi se njegovi darovi raspirili. Dakle nije mu rekao da moli, sjedi i čeka jedan poseban dan probuđenja, iako bi taj dio trebao biti svakodnevan kod svakog vjernika, već mu konkretno i jasno upućuje nekoliko zapovjednih izjava na kojima može odmah poraditi. Pogledajmo primjerice neke od tih imperativnih izjava; „Prema tome, ne stidi se svjedočanstva za našega Gospodina ni mene, njegova sužnja!“ (2 Timoteju 1.8a); „...dijeli sa mnom tegobe za Radosnu vijest, oslanjajući se na snagu Boga...“ (2 Timoteju 1.8b); „Čuvaj dragocjeno povjerenje

blago iz pomoć Duha Svetoga koji prebiva u nama.“ (2 Timoteju 1.14); „...jačaj se milošću Krista Isusa!“; „...povjeri pouzdanim ljudima...“; „Dijeli sa mnom tegobe kao dobar vojnik Isusa Krista.“; „Sjećaj se Isusa Krista...“; „Ovo (im) dozivaj u pamet i zaklinji (ih) pred Bogom...“; „Marljivo nastoj da se pokažeš pred Bogom kao prokušan...“; „Od mladenačkih strasti bježi! Teži za pravedošću, vjerom, ljubavlju...“; „A luda i nazauzdana zapitkivanja odbaci...“ (2 Timoteju 2.1, 2a, 3, 8a, 14a, 15a, 22a, 23a.)

To su bile konkretne stvari koje je Timotej trebao napraviti kako bi raspirio dar, odnosno darove koje je dobio od Gospodina. Što to znači za nas ovisi o našoj situaciji. Na nama je osobna odgovornost.

Možda za početak za neke od nas raspirati znači ne zanemariti ustajanje ujutro te održavati disciplinu osobne pobožnosti. Možda to znači pokucati susjedu na vrata, pozvati ga na kavu i podijeliti Radosnu vijesti. Možda znači uzeti instrument u svoje ruke i svirati za Gospodina, uzeti traktate i podijeliti na cesti, početi pisati knjigu, početi propovijedati, čistiti, pokrenuti se i ojačati svoju službu, nahraniti gladnog

susjeda, ugasiti televiziju i računalo te leći spavati na vrijeme, oprostiti onima koji su nas povrijedili te učiniti za njih nešto lijepo. Možda to znači promijeniti svoj negativan stav i postati pozitivan, a možda vratiti u službu u kojoj smo prije služili, a sada smo odustali.

Možda za neke to znači da Gospodinu predaju svoje financije i stvari koje posjeduju ili pak daju punu desetinu u crkvu. Postoje razne stvari koje možemo napraviti bez straha od prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti, bez straha od povreda, neuspjeha ili razočaranja, jer moramo znati da nam Bog nije dao duha straha već duha snage, ljubavi i mudrosti. S tim duhom, odnosno s takvim stavom, naši će darovi biti raspireni i umnoženi njemu na slavu i hvalu.

Kada Isus dođe, moći ćemo mu bez straha reći: „Gospodaru, predao si mi pet talenata, a ja sam, evo, zaradio i drugih pet.“ Tada će nam on odgovoriti: „*Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!*“ (Matej 25. 20b-21)

Dakle raspirimo svoje izvore i darove, na nama je odgovornost!

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigod možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".